

1151. cingit eumque ad hoc, ut unum filiorum suorum obsidem daret, coegit. Inde in Gallias rediens Traiectensium negotium, revocatis omnibus ad subiectionem Herimanni^a, cum imperii honore terminavit; ac ne aliquis in posterum eius facti scrupulus haberetur, a Romana sede ratihabitionem optinuit.

LXX.^b Ipse vero non multo post, omnibus bene in Gallia et Germania compositis, cum etiam iurata expeditione in proximo imperii coronam accepturus esset, non sine suspitione quorundam, quos ex Italia habuit, medicorum, quasi^c ex Rogerii Siculi metu submissorum^d, morbo corripitur, sicque tanto tamen non fractus infirmitatis dolore, curiam celebraturus Babenberg^e venit;

1152. ubi cum multorum planctu raptus prioris fortitudinis in ultimo discrimine retinens animum^f, proxima a capite 15

Febr. 15. iejunii sexta^g feria id est^h XV. Kal. Marciiⁱ, vitam finivit, regalia^k duci Friderico cum unico^l suo item Friderico commendans. Erat enim tamquam vir prudens de filio suo adhuc parvulo^m, ne in regem sublimaretur, quasi desperatus; idcirco et privatae et rei publicae melius profuturumⁿ iudicabat, si is potius, qui fratris sui filius erat, ob multa virtutum^o suarum clara facinora sibi succederet. Volentibus vero familiaribus suis iuxta eius, ut asserebant, petitionem eum ad Laureacense monasterium deferre ibique in proprio fundo iuxta patrem^p humare, Babenbergensis^p aecclesia contumeliosum hoc sibi fore iudicans, non permisit, quin immo convenientissimum et^q honestissimum et aecclesiae illi et imperio decernens, iuxta tumbam imperatoris Heinrici, eius loci fundatoris, qui nuper^r auctoritate Romanae aecclesiae in loca sancta levatus pro sancto habetur, regio cultu eum^s sepelivit.

Haec^t et alia, augustorum^t invictissime, excellentiae tuae scribuntur, quedam tibi ut^u tibi, quedam tibi, sed

a) Hermanni C2; Hermannum A. b) nulla cap: dist. A. C. c) quas A. A*; 35
qua β; quos B. d) subm. om. β. e) Babinberch A; Bavemberg C1. f) anim.
om. β. g) feria sexta A*. h) id est des. A. A*. β. i) Marcias β. k) duci
reg. β. l) filio A (cf. infra II, 2, p. 104, l. 7). m) puerulo A (sed cf. infra II, 2).
n) iud. prof. A. A*. o) suar. virt. A*. p) Babenburgensis β; Babinb. C1.
q) et hon. om. A. r) eum deest A. A*. s) novus versus incipit, littera H minio 40
picta, sed spatium rubriceae vacuum permanxit A. t) augustissime exc. A. A*; sed cf.
Prooem. p. 11, l. 25 et infra II, 56. u) ut tibi quaed. tibi om. B1.

1) [Cf. supra c. 9, p. 25]. 2) [Canonizatus erat Heinricus II. imp. bulla Eugenii III. papae a. 1146, ossa elevata a. 1147].

non ut tibi, quae acutus clericorum tuorum discernere debemit^a oculus. Verum quia, iuxta quod proposui, de cursis summatim^b avi, patris patruique tui non sine aliqua tui mentione factis, ad tua principaliter gesta 5 venimus, huic primo volumini quiescendi paulisper causa finem inponere liceat, ut ad ea, quae de tua dicenda erunt magnificentia, fortior^c resumatur spiritus.

*[EXPLICIT^d LIBER PRIMUS].

[INCIPIUNT CAPITULA IN LIBRUM SECUNDUM]*.

10 I. De electione Friderici ad imperium.

II. Ratio, quare in eum tam facile consenserit universitas principum.

III. Quod^e post acceptam fidelitatem a principibus Aquisgrani consecratur secumque Fridericus Monasteriensis episcopus.

IV. Qui legati ad Urbem et in Italiam destinati sint^f, et quo rex diverterit.

V. Quomodo litem duorum consanguineorum de regno Datiae^g deciderit.

20 VI. Quomodo controversiam, quae in Magdeburgensi^h aecclesia orta fueratⁱ, terminaverit^k, et^l quod Ungaris bellum indicere voluerit.

VII. Quod propter litem duorum ducum terminandam apud^m Herbipolimⁿ curiam celebravit et ibidem ex- 25 peditonem in Italiam iurari fecit.

*p. 390. VIII. Quod Gerhardus^o Magdeburgensis^p prepositus Gwicmannum^q Romae accusavit, et epistola papae super^r hoc.

VIII. Quomodo per duos cardinales assensu principis quidam episcopi depositi sunt^s, et de duobus du- cibus.

X. Quod mortuo Eugenio Anastasius subrogatur^t, et quod cardinalis Gerardus^u insolenter agere volens prohibitus^v et in via mortuus est et Gwicmannus^q in 35 episcopatu confirmatus^w.

a) debet A. b) sumatim A. B1. c) facilius C. d) Expl. — secundum des. β. B3. C; Expl. 1. pr. des. A; E. l. p. Sequitur liber secundus A* 2; index iam supra positus A (ubi inscriptus: Capitula secundi libri). A* 1 (inscr. Rubrice et capitula libri secundi). A* 2 (inscr. Sequitur liber secundus huius operis). β. C 1. 2 (inscr. Capita secundi libri). e) Quid perperam β, et ita post. f) sunt B 1. 3. g) Dacie β; Tacie A. h) Madeburga A*. i) fuit C. k) terminavit A. A*. l) et — voluerit om. A* 1. m) apud deest A. A*. n) Herbipol' A. o) Gerardus β. C. p) Mad. A*. q) Gwichm. B 1. 3; Gwieinann. A; Guicinann. β. r) super hoc om. β. s) ita A. β. B 1. C1; sint C 2. t) surrog. A*; subrogatus β. u) Girardus B 1. 3. v) prohi- 45 betur A. w) ita A. β. C1; confirmatur B 1. 3. C2.